

ایتالیای پذیرش کشتی پناهجویان سرباز زد

سرگردانی مهاجران درمدیترانه

میثم سلیمانی

مدیترانه سال‌ها است قتلگاه پناهجویانی است که قصد دارند به صورت غیرقانونی از کشورهای افریقایی به اروپا بروند. افرادی که سوار بر کشتی و قایق‌هایی غیرامن می‌شوند تا شاید بتوانند از سختی‌هایی که با آن گرفتار شده‌اند رهایی پیدا کنند. شرایط در وطن برای آنها به حدی سخت‌است که با پذیرش این ریسک به امید زندگی بهتر دل به دریای مدیترانه می‌زنند. در این مسیر نهایت شانس آنها این است که از دریا نجات پیدا کنند و خود را به اردوگاه‌ها و کمپ‌های پناهجویی کشورهای اروپایی برسانند. اولین مقصد آنها نیز ایتالیا است. حالا یک کشتی نجات خصوصی که ۶۹۹ پناهجو را در یانجات داده‌ا جزه و پهلوگیری مانند سابق در خاک ایتالیا را دریافت نکرد و به سمت جزیره مالت هدایت شد که خبرها حاکی از آن است که در مالت نیز با پهلوگیری این کشتی مخالفت شده است. به گزارش خبرگزاری آسوشیتدپرس گروه کمک مدیترانه اعلام کرده است در یکی از کشتی‌های این گروه حدود ۴۰۰ نفر از طریق قایق‌های کشتی‌های گارد ساحلی ایتالیا سوار این کشتی شده‌اند. خدمه کشتی نیز ۲۲۹ نفر از افرادی را که با قایق‌های غیرقانونی تلاش داشتند خود را به خاک ایتالیا برسانند نجات داده‌اند. در این میان ۱۳۳ کودک و ۷ زن باردار حضور دارند. اکنون این کشتی به شدت تحت فشار است چراکه دولت تازه‌کار و پوپولیست ایتالیا وعده داده که روند پذیرش در اردوگاه پناهندگان را متوقف کند. از همین رو اجازه پهلو گرفتن این کشتی را نداده است. جوزپه کوئنه، نخست‌وزیر ایتالیا اعلام کرد که شصما یا نخست‌وزیر مالت تماس گرفته و به طور صریح اعلام کرده تا به افرادی که در شرایط بدی قرار دارند کمک لازم صورت گیرد. اما نخست‌وزیر مالت با وجود اینکه عنوان کرده که این شرایط را در کم می‌کند از پذیرش این درخواست سرباز زده است. کوئنه شبیه شب در فیس‌پوک خود نوشت: عدم پذیرش درخواست از سوی مالت نشان از عدم همبستگی اروپا با ایتالیا بر سر رسیدگی

داشتند به آنها رسیدگی کنند، اما هیچ اشاره‌ای به اینکه چگونه بنیاست این کشتی تعیین تکلیف شود نشده است.

سالوینی و دانیلو تونیلی وزیر حمل و نقل در برایی که عضوی از حزب پنج ستاره در دولت جدید است، در یک بیانیه مشترک عنوان کردند که مالت باید مسوولیت و

گروه جهان | حدود یک ماه از انتخابات سراسری در عراق می‌گذرد اما سرنوشت آن کماکان نامعلوم است و عملاً جرای شدن نتایج آن در ابهام قرار دارد. روز یکشنبه به ناگاه خبر آتش سوزی در یکی از مراکز نگهداری آرای مردمی عراق منتشر شد؛ آرایی که طبق دستور مجلس باید به صورت دستی باز شماری می‌شد. اما به آتش کشیده شدن صندوق‌های رای موجب آن شده است تا زرمزه بر گزاری انتخابات مجدد در این کشور به صدا در بیاید. اما به نظر می‌رسد مقتدی صدر روحانی شیعه که تلاشش نواسته بود پیروزی قابل توجهی را در این انتخابات به دست آورد نمی‌خواهد این اتفاق رخ دهد و از مردم عراق خواسته تا بر برابر این توطئه یکپارچگی خود را حفظ کنند تا این دسیسه خنثی شود. گفتنی است پارلمان عراق هفته گذشته مجوز بازشماری دستی آرا را صادر کرد زیرا نمایندگان مدعی بودند که تعدادی از احزاب در انتخابات تقلب کرده‌اند. یک انبار ذخیره‌سازی که نیمی از صندوق‌های رای پایتخت در آن گردآوری شده بود به آتش کشیده شد. حیدر العبادی، نخست‌وزیر عراق نیز در واکنش به این اتفاق آن را برنامهای برای آسیب رساندن به ملت و موکراسی آنها دانست. با این حال مقامات کمیسوین انتخابات می‌گویند که صندوق‌های رای نجات یافته و آتش بر یازنگری آراتاثیری نمی‌گذارد. به گزارش رویترز اکنون این موضوع وجود دارد که اختلافات

به موضوع پناهجویان دارد. نخست‌وزیر مالت نیز در توییت خود عنوان کرد که ایتالیایی‌ها به طور آشکار علیه قوانین بین‌المللی عمل می‌کنند و خطر ایجاد یک وضعیت بحرانی وجود دارد. متئو سالوینی وزیر کشور ایتالیا و هبر حزب دست راستی لیگ نیز در فیس‌پوک خود نوشت: من مدت طولانی است که در برابر آنچه که اروپا از خود در عدم همبستگی با ایتالیا در بحران مهاجران طی سال‌های اخیر نشان می‌دهد به مخالفت برخاستم. از امروز ایتالیا شروع به گفتن «نه» در برابر قاچاق انسان و مهاجرت غیرقانونی می‌کند. با این حال گزارش‌ها حاکی از آن است که رهبران دولت ائتلافی ایتالیا پس از ساعت‌ها بحث و گفت‌وگو در دفتر نخست‌وزیری، دو قایق با کارکنان پزشکی به سمت کشتی فرستادند تا در صورتی که مهاجران نیاز به کمک

عواقب عدم بازگشایی بندار خود برای مهاجران را بپذیرد و بندار خود را برای حضور کشتی نجات باز کند. در این بیانیه آمده است: این جزیره نمی‌تواند راه خود را ادامه

دهد. درای مدیترانه در ریای تمام کشور آن است و مالت نمی‌تواند تصور کند که ایتالیا به تنهایی با این پدیده غول‌پیکر مواجه شود. پیش از این مالت در بیانیه‌ای اعلام کرد که مسافران در آن‌های تحت کنترل لیبی از آب گرفته شدند که در آنجامقام‌های ایتالیایی در رم عملیات جست‌وجو و نجات را هماهنگ می‌کنند. مرکز هماهنگی نجات مالت، نه‌صالح و نه‌مقام هماهنگ‌کننده این عملیات بوده است. ماتیلدو یولین، سخنگوی موسسه غیر دولتی امدادو نجات مدیترانه به خبر گزاری آسوشیتدپرس

گفت: کشتی به دنبال دستورالعمل‌های دریافت شده

اروپا و ایتالیا به یکدیگر نیاز دارند

ایتالیا اکنون دولتی را دارد که دو حزب پوپولیست از دو سوی طیف سیاسی کشور را نمایندگی می‌کند. نشریه هیل در تحلیلی عنوان می‌کند که چرا ایتالیا به اروپا و اروپا به ایتالیا نیاز دارد. دولت جدید ایتالیا بناست مالیات‌ها را کاهش دهد و یک در آمد یابدار و تضمین شده را برای فقرا تضمین کند و ۵۰۰ هزار مهاجر غیرقانونی را نیز اخراج کند. ایتالیا هرگز به پایداری سیاسی شناخته نشده است و سیلو یور لوسکونی طولانی‌ترین نخست‌وزیر تاریخ ایتالیا پس از جنگ جهانی دوم شناخته می‌شود و از زمان جنگ این کشور ۶۴ دولت تغییر داده است. اما اکنون ایتالیا نیز به مانند سایر هم‌کیشان خود در گیر موج پوپولیسم شده است. ایتالیا اگر چه سومین اقتصاد اتحادیه اروپا است اما بدهی آن به شدت عظیم است و در دره دوم دهک‌های ترین کشورها پس از یونان قرار دارد. ایتالیا از سال ۲۰۱۱ شاهد افزایش شدیدی بیکاری و فقر بوده است. از طرفی ایتالیا یکی از اصلی‌ترین مقاصد مهاجران غیرقانونی است. از همین رو ایتالیا برای حفظ اقتصاد خود به اروپا نیاز دارد و اروپا نیز برای جلوگیری از موج مهاجران نیز به ایتالیا نیازمنداست.

پس از عملیات نجات به سمت شمال حرکت کرد و مرکز هماهنگی نجات در رم این دستورالعمل‌ها را از ایه داد. این شرکت کماکان منتظر دستور العملی قطعی در مورد پهلوگیری کشتی نجات است. سخنگوی شرکت مدیترانه همچنین افزود که مقامات جست‌وجو و نجات

نظم جدیدواستراتژی ایران

همواره از چند ناحیه در سیاست خارجی خود لطمه فراوان دیده‌است. شاید بتوان گفت اقتصاد ضعیف، ارتش ضعیف، اتحاد اجتماعی ضعیف، عدم درک دقیق سیاستمداران ایرانی از روندهای بین‌المللی و بی‌تصمیمی در مواقع حساس از ضعف‌های کشور ما در مقابل قدرت‌های جهانی بوده است. اکنون کشور ما مجددا در موقعیت حساسی قرار گرفته است. ما نباید اشتباهات گذشته را تکرار کنیم. باید این را بدینم و یکبار برای همیشه بدسون ابهام برای خود حل کنیم که مولفه‌های قدرت یک کشور ابتدا از درون آن کشور آغاز می‌شود. توسعه یک انتخاب و یک جوشش درونی است. سطحی از زیرساخت‌های درونی برای رشد و توسعه یک کشور لازم است. این زیرساخت‌ها از االزامادی و فیزیکی نیستند بلکه اتفاقا فاکتورهایی هستند که در ذات و درون خود غیر اقتصادی هستند ولی تاثیرات شگرف اقتصادی به جامی گذارند. جامعه نیاز به ارزش‌هایی دارد که احاد آن را گذشته‌علائق و سلايق سیاسی و عقیدتی گرد هم آورد. من بزرگ‌ترین عامل را حاکمیت قانون و حذف رفتارها و تصمیمات خودسرانه می‌دانم. همه باید بتوانند به قانون و حاکمیت او پناه ببرند و در سایه اقتدار آن زندگی کنند. جامعه ما نیاز وحدت دارد. این وحدت بدون معیارهای مشخص مافوق رفتار خودسرانه و جانبدارانه امکان پذیر نیست. حاکمیت قانون است که این معیار را ایجاد می‌کند. اما در این بین سیاست خارجی و عوامل خارجی را نمی‌توان نادیده گرفت. جهان به‌شکل بی‌سابقه‌ای در هم آمیخته است. جهان خارج می‌تواند برای ما یک فرصت باشد. همه چیز بستگی به این دارد ما چگونه با آن تعامل می‌کنیم. واقعیت دومی که باید بدیدریم این است که ما توان یک نظم جهانی مخصوص به‌خود که بتواند هر طور ما می‌خواهیم رفتار کند را نداریم. ما باید تمام قوای فکری و مادی به خود را به کار گیریم که در نظم جدید جهانی جایگاه بهتری برای خود تعریف کنیم. جایگاه ما در معادلات جهانی طبعاً تاثیر بسزایی در جایگاه ما در منطقه خواهد داشت. در واقع تعیین جایگاه ما در نظم جهانی صرفا تصمیم ما نیست بلکه بستگی به فاکتورهای داخلی مثل قدرت واقعی اقتصادی، وحدت و همبستگی ملی و قدرت نظامی ما از یک طرف و چگونگی تعامل با سایر قدرت‌های جهانی دارد. بی‌تصمیمی و سر در گمی استراتژیک قطعا برای سیاست خارجی ما سهم مہلک خواهد بود. ما باید مطابق منافع ملی خودمان قابل اعتمادترین شرکت را انتخاب کنیم و جز در مواردی که منافع حیاتی کشور در خطر باشد از تغییرات ناگهانی از نوع تعامل جهانی خود پرهیز کنیم. در کارزار شکل دهی منطقه باید گفت اروپا، امریکا، چین و روسیه بازیگران اصلی این معر که هستند بقیه بازیگران در تعامل با این قدرت‌ها جایگاه خود را تعیین می‌کنند. مشارکت در نظم جهانی مستلزم اولویت‌بندی در منافع تامین اولویت‌ها و چشم‌پوشی از بخشی منافع کم‌اهمیت‌تر به خاطر حفظ نظم جهانی است. اما ایران در تعریف جایگاه خود در تعامل با قدرت‌های دنیا به نام برد شد کار دشواری در پیش دارد. متاسفانه امریکا در رابطه با کشور ما موضوعی نه منفعلی و نه واقع گرایانه داشته است. دفاع از اسراییل با وجود نقض مکرر حقوق بین‌الملل توسط آن رژیم تبدیل به یک عامل ایدئولوژیک شده است. تعامل با امریکا به نحوی که در رابطه با موضوع خاص نبوده و به تطبق با نظم جهانی و ایجاد حالتی پایدار در جایگاه ایران باشد امکان پذیر نیست. امریکا تاکنون جایگاه ایران را به عنوان یک قدرت منطقه‌ای نپذیرفته است. منافع ملی و منافع منطقه‌ای ایران را شناسایی نکرده و نگرانی ایران در مورد مطالبه‌ای که به ملت‌های مسلمان توسط رژیم صهیونیستی اعمال می‌شود را در نظر نگرفته است. امریکا نمی‌تواند از ایران توقع تعامل داشته باشد مگر اینکه سهم ایران در اقتصاد، سیاست و امنیت منطقه را بپذیرد. از سویی تعیین جایگاه ایران در نظم جهانی با اتکا به سایر قدرت‌ها از جمله قدرت‌های شرقی مانند چین و روسیه دچار یک اشکال اساسی است. چین، اروپا و روسیه هنوز چالش اقتصادی و تجاری را با امریکا را نپذیرفته‌اند. آنها معمولاً از چالش فرار کرده و سعی دارند به جای به چالش کشیدن امریکا با آن کشور را با کشور باشند. امریکا سعی خواهد کرد دخالت خود در اختلافات سیاسی و امنیتی جهان و حتی حضور نظامی خود را در اقصی نقاط جهان به حداقل باصرف کمترین هزینه کند. امریکا ناچار است نظم موجود تجاری جهان را بر هم بزند در غیر این صورت آفتاب قدرت و ثروت امریکا به تدریج غروب خواهد کرد و ما شاهد مرگ تدریجی یک ابر قدرت خواهیم بود. اختلافات تجاری چین و امریکا، اعضای گروه هفت و سایر متحدین خود ناشی از این دیدگاه است. در نهایت امریکا و دیگر کشورهای صنعتی ناچار به توافق خواهند شد که بر بلو کبندی‌های جدید مبتنی بر سهم بازار و متحدین تجاری است نه متحدین ایدئولوژیک و قدرت نظامی. قربانیان اول این رفتار امریکا دیپلماسی و تعاملات چندجانبه بین‌المللی و نهادهای چندجانبه بین‌المللی به خصوص سازمان تجارت جهانی خواهند بود. ایران مانند جنگ‌های جهانی گذشته همواره در یک موقعیت کم و بیش مشابه قرار داشته است. کشور ما در این موارد وجه المصلاحه قدرت‌های جهانی بوده است. اشغال ایران در جنگ جهانی اول و دوم با وجود اعلام بی‌طرفی در مراحل بعدی جنگ نمونه آن است. اما چه کسی را می‌توان مقصر دانست؟ به نظر من علاوه بر تجاوزگری و زیاده‌خواهی قدرت‌های بزرگ نباید ضعف‌ها و مشکلات داخلی ایران را در وقوع این وقایع نادیده گرفت. ایران

گردنه گاماسیاب

گفت که در تهران کارهای زیادی سرش ریخته و بافت‌ها چه سریع‌تر برگردد. به همین خاطر نه از جاده اسفالت و معمور خرام‌یاد که از راه ماینر اما خاکی گرنه به گاماسیاب راهی شد. بدون اینکه متوجه شود هدی به ناقابلی را که از قبل تدارک دیده بودم به راننده همراهش دادم و گفتحسابی که از گردنه فاصله گرفتید، این هدیه را به حاج قاضی‌ابدهید. راننده هم پذیرفت و راهی شدند. بعد از یک ساعت پاسدارهای فرمانداری اطلاع دادند که آقای